

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.018/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a korábban Dr. Heidecker Péter ügyvéd (7044 Nagydorog, Széchenyi u. 35.), majd Dr. Gaál Attila ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Szt. István u. 2. I/2.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Molnár Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Molnár Tamás ügyvéd, 4400 Nyíregyháza, Dózsa Gy. u. 2. I/7.) által képviselt I.rendű alperes neve I. r., II.rendű alperes neve II. r. és III.rendű alperes neve III. r. (mindannyian: alperesek címe) alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.20.640/2007/19. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett és Pf. 2. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I.-III. r. alpereseknek 15 nap alatt egyetemlegesen 88 000 (Nyolcvannyolcezer) forint másodfokú perkoltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes és a II. r. alperes 1990. július 21-én kötöttek házasságot, melyből az 1991. június 13-án A. M. és 1995. szeptember 26-án M. T. utónevű gyermekek születtek. A felperes és a II. r. alperes házassága megromlott, annak helyrehozatalára 1998. szeptemberében egy közös görögországi üdüléssel próbálkoztak, eredménytelenül.

1998. szeptember 26-án egy születésnap ünnepségen - melyen a válási szándékukat felperes és II. r. alperes bejelentette - az I. r. alperes - aki a felperes volt anyósa - közölte a felperessel, hogy örökbefogadott gyermek.

A házasság felbontása iránti eljárást a felperes kezdeményezte, a felperes és a II. r. alperes között fennállt házasságot a ... Városi Bíróság **ügyszám1** számú ítéletével

felbontotta. Az elsőfokú ítéletet a ...Megyei Bíróság **ügyszám2** szám alatti ítéletével helybenhagyta.

A házasság felbontását követően a felek között több gyermek-elhelyezési, illetve gyermek-elhelyezés megváltoztatási per is volt folyamatban, jelenleg a gyermekek a II. r. alperesnél vannak elhelyezve és ...országban élnek. A III. r. alperes jelenleg a II. r. alperes házastársa.

A felperes kereseti kérelmében I.-III. r. alpereseket személyhez fűződő jogának megsértése miatt 3 000 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, kérte a jogsértés tényének a megállapítását, és elégtétel adásra kötelezésüket. Arra hivatkozott, hogy az I. r. alperes azzal a közlésével, hogy ő örökbefogadott gyerek, személyhez fűződő jogában megsértette, a közlést követően a II. és III. r. alperesek emiatt sértő megjegyzéseket tettek, felvették a kapcsolatot vér szerinti anyjával, a nevelőszüleire vonatkozóan a gyermekeknek azt a tájékoztatást adták, hogy nem igazi vérszerinti rokonok, nem kell szeretni őket.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, az I. r. alperes elismerte, hogy az 1998. szeptember 26-i családi rendezvényen a felperes örökbefogadó anyja „védelmében” tette az örökbefogadásra vonatkozó megjegyzést. A II.-III. r. alperesek arra hivatkoztak, hogy jogsértő magatartást nem tanúsítottak. Az I. r. alperes elévülésre is hivatkozott, mert az 1998. szeptember 26-i elkövetés és az igényérvényesítés között több mint 5 év telt el.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével a felperes keresetét elutasította és arra kötelezte, hogy fizessen meg az alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 15 nap alatt 180 000 forint áfá-t is tartalmazó perköltséget. Határozatának indoklásában megállapította, hogy a felperes ugyan nem nevesítette, hogy mely személyiségi joga sérült, azonban előadásának tartalma szerint azt állapította meg, hogy a felperes sérelme a Ptk. 81. §-ának (1) bekezdése szerinti magántitok megőrzésének elmulasztása. Ebben a körben azt rögzítette, hogy az I. r. alperes bizonyította, hogy a magántitok széles körben ismert volt a családon belül, sőt munkahelyén is, azonban az mindaddig nem merült fel, amíg felperes és II. r. alperes között a házasság felbontása szóba nem került. Az I. r. felperes 2001. nyarán találkozott utoljára a felperessel egy bírósági eljárás során, az 1998. szeptemberi elkövetéshez képest az I. r. alperessel szemben kártérítés megfizetésére az elévülésre tekintettel nincs lehetőség.

A II.-III. r. alperesek jogsértése tekintetében a felperes többszörös tájékoztatás ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a családjogi viták során elhangzottak reparálására a személyiség-védelmi igény érvényesítése nem alkalmas eszköz.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával az alperesek kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Fellebbezése indokaként előadta, magánéleti és az azzal összefüggő pszichés problémái miatt nem volt képes arra, hogy saját érdekeit a perben kellő körültekintéssel képviselje. A jogi képviselőtét korábban ellátó

ügyvéd általa ismeretlen okok miatt nem nyújtotta be az elsőfokú bíróságnál a bizonyítási indítványt, jogsértőnek tartotta az elsőfokú bíróság eljárását, mert az utolsó tárgyalási napon beterjesztett bizonyítási indítványát figyelmen kívül hagyta.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását, javukra perköltség megállapítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a felperes fellebbezése, illetve a fellebbezés indokolásában előterjesztett kérelme egymásnak ellentmondó, kiemelték, hogy az elsőfokú bíróság a jogi képviselővel eljáró felperes figyelmét több alkalommal felhívta, hogy milyen bizonyítási indítványt, milyen határidőben terjesszen elő. A másodfokú eljárásban a fellebbezés indokolásához csatolt beadvánnyal kapcsolatban kifogásolta, hogy azt sem a felperes, sem képviselője nem írta alá.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaptalannak találta.

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése kimondja, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 81. §-a értelmében aki magántitok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél, személyhez fűződő jogot sért.

A polgári jogi védelem tárgya a személyes titok, függetlenül annak a tartalmától. Titokról viszont csak addig beszélhetünk, amíg valamely tényt, adatot az emberek szűkebb köre ismer, amíg a titok megőrzésére lehetőség van. Nyilvánosságra hozatal után többé nincs titok, amit a jog abszolút hatállyal oltalmazhatna, akkor sem, ha a nyilvánosságra hozatal jogellenesen történt. Ezután csak azzal szemben lehet fellépni, aki a titkot jogellenesen nyilvánosságra hozta, a titokkal a nyilvánosságra hozatalt megelőzően, illetve azzal összefüggésben jogosulatlanul visszaélt. A bizalmas adatoknak másokkal - akár jogszerűen, akár jogellenesen - szűkebb körben történt közlése önmagában nem szünteti meg a titkot, mert ilyenkor még lehetőség van a bizalmas természetű tények, adatok szélesebb körű megismerésének a kizárására. (Dr. Törő Károly: Személyiségvédelem a polgári jogban)

A titok ura a titok megőrzését, tiszteletben tartását másoktól is követelheti. A perbeli esetben az örökbefogadás tényének, mint titoknak a felperes nem volt ura, hiszen arról előadása szerint nem bírt tudomással. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján rögzíthető, hogy az örökbefogadás ténye nem volt titoknak tekinthető, hiszen arról a felperes nevelőszüleinek családja, az I. r. alperes munkatársai, sőt a felperes iskolatársa is tudomással bírt.

Az előterjesztett nem vagyoni kártérítésre vonatkozó felperesi igény elévülésével kapcsolatban kifejtett elsőfokú bírósági álláspontot az ítélet tábla is maradéktalanul osztja.

A II.-III. r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti előadás tényei nem nyertek bizonyítást. Az elsőfokú bíróság több alkalommal felhívta a felperest a Pp. 141. § (2), illetve (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekkel bizonyításra szoruló tények és a

bizonyításként szolgáló eszközök közlésével. A felperes ennek nem tett eleget, bizonyítási indítványát a fellebbezés indokolásaként terjesztette elő.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására csak akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. A Pp. 235. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul, azonban a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakat ebben az esetben is alkalmazni kell. Ennek tartalma szerint ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz.

A fentebb kifejtettek szerint az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - köteles az alperesek részére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú perköltséget fizetni, melynek összeg meghatározásánál az ítélőtábla figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában írtakra, az (5) bekezdésben foglaltakra és a 4/A. §-ban írtakra.

A sikertelenül fellebbező felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, így a le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2008. szeptember 23. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -